

hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

FIDÉLEM igitur appellat,
quóniam nihil ex rebus
dómini sibi attribuit, nec
incássum quidquam expéndit;
prudéntem autem, quia

dispensáre nóverit: opportuné
síquidem utráque re nobis opus
est, ne scilicet, quæ dómini sunt,
ad próprios usus rapiámus, et ut
opportuné ómnia dispensémus.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis

dicato, ubi multis claruere
miráculis. Mátyris deumum
caput anno salutis humanæ
milesimo centesimo nonagesimo
Rudolphus dux Zaringensis,
Leodiensis Episcopus, Friburgum
Brigoviae honorifice transiit.
R. Stola iuconditatis induit
eum Dóminus: * Et coronam
pulchritudinis posuit super caput
ejus. V. Cibavit illum Dóminus
pane vite et intellectus: et aqua
sapientiae salutaris potavit illum.
Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno
Lectio sancti Evangelii secundum
Joannem
Cap. 10, 11-16
Lectio vii
In illo témpore: Dixit Iesus
a Pharisæis: Ego sum pastor
bonus. Bonus pastor animam
suam dat pro ovibus suis. Et
reliqua.
Homilia sancti Joannis
Chrysostomi
Homilia 59 in Joann.

a Pipino de Herstello, Pipini
Brabantiae ducis ex Begga filia
nepote, summa totius populi
gratulatione ab exsilio revocatur.
R. Desiderium animæ ejus
tribuisti ei Domine, * Et voluntate
labiorum ejus non fraudasti eum.
V. Quoniam præveneristi eum
in benedictionibus dulcedinis:
posuisti in capite ejus coronam
de lapide pretioso. Et.

Lectio vi
Ut cum boni pastoris officium
exsequitur, et principem
ob adulterium cum Alpáide
zelo religiõnis arguisset, noctu
ante altare sanctorum Cosmæ
et Damiáni Mátyrum orationi
vacans, Dodónis adulteræ
fratris ópera, innocens a
nocentibus, una cum Petro
interficitur anno post
Christum natum sexcentesimo
nonagesimo octavo, episcopatus
sancti Petri, deinde Leodii
primum Trajectum ad ecclesiam
quadragesimo. Ejus reliquiae
delatæ et collocatæ sunt
in templo ejus memoriae

OFFICIA PROPRIA

ARCHIDIECESIS FRIBURGENSIS

PARS AUTUMNALIS

FESTA SEPTEMBRIS

Die 17 Septembris

In Archidioecesi:

S. Lamberti Episcopi et
Martyris Duplex

V. Glória et honóre coronásti
eum, Domine. R. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus *
pro lege Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impiórum non
tímuit: fundátus enim erat supra
firmam petram.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lamberti
Mátyris tui atque Pontíficis
ánnua solemnitate lætíficas:
concède propítius; ut cujus
natalitia cólimus, de ejúdem
étiam protectiõne gaudéamus.

Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ
Sanctorum, qui Christi vestigia
sunt secúti: et quia pro ejus amóre
sánguinem suum fuderunt, ideo
cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt Sancti in glória.
R. Lætábúntur in cubilibus suis.

Oratio

BEATÓRUM Mátyrum
paritérque Pontíficum
Cornélii et Cypriáni nos,
quæsumus, Domine, festa
tueántur: et eórum commendet
orátio veneránda. Per Dóminum.

Deinde Com. Imperssionis sacrorum
Stigmatum S. Francisci Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti,
qui ædificávit domum suam supra
petram.

V. Signasti, Domine, servum
tuum Franciscum. R. Signis

festivitatem, tuum pro nobis
imploret auxilium; ut a nostris
reabus absoluti, a cunctis étiam
periculis eruamur. Per Dóminum.
Deinde Com. S. Saturnini:
Ant. Qui odit animam suam
in hoc mundo, in vitam æternam
custodit eam.
V. Justus ut palma florebit.
R. Sicut cedrus Libani
multiplicabitur.

Oratio
Eus, qui nos beáti Saturnini
Mátyris tui concedis
natalitio pèrrui: ejus nos tribue
méritis adjuvâri. Per Dóminum.
Vesperæ de sequenti sine
Commemoratione.

FESTA DECEMBRIS
Die 1 Decembris
De VI die infra Octavam S.
Conradi Episcopi et
Confessoris Semiduplex
In II Nocturno
Lectioes de Sermone S. Maximi
Ad sancti ac beatissimi Patris nostri

respicens Jesum ambulantem,
dicit: Ecce Agnus Dei. Et reliqua.
Homilia sancti Augustini
Episcopi
Tract. 7 in Joann., post init.
VIA talis erat Joannes
amicus sponsi, non
quaerebat glóriam suam, sed
testimoniũ perhibebat veritati:
numquid voluit apud se
remanere discipulos suos, ut non
sequerentur Dóminum? Magis
ipse ostendit discipulis suis quem
illum tamquam agnum. Et ille:
Quid me attenditis: Ego non sum
agnus. Ecce Agnus Dei. De quo
et superius dixerat: Ecce Agnus
Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum
mundi. Secuti sunt illum, hoc
audito, duo qui erant cum Joanne.
Te Deum laudámus.
Ad Laudes fit Com. Vigiliæ S.
Andree:
Antiphona et V. de Feria currenti.
Oratio
UÆSUMUS omnipotens
Deus: ut beatus Andreas
Apostolus, cujus prævenerimus

redemptionis nostræ.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra Stigmata renovasti: concède propitius; ut ejus méritis et précibus crucem iúgiter feramus, et dignos fructus pænitiæ faciámus: Qui vivis.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones A Miléto, de Communi unius Mart. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

EAMBÉRTUS, Trajecténsis ecclésiæ episcopus, Apricómis et Herisplindis piórum paréntum filius, præceptóre imprimis usus est sancto Landoáldo archipresbýtero. Deinde beátum Theodárdum episcopum máximis virtútibus præstántem sequens, eidem anno Christi sexcentésimo quinquagésimo nono in episcopátu succéssit.

Clodováéo Francórum regi ob suas exímias virtútes usque ádeo accéptus fuit, ut et ipsum præcipuo honóre ac veneratióne prosequerétur, ipsúmque et patrem et apostólicum virum appelláre et nomináre consuéverit. Childerico item regi non minus gratus fuit, quippe qui ejus pectus Spíritus Sancti templum et linguam veritátis instruméntum diceret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in foveam, et in vñculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v

VERUM Childerico rege occiso Ebroínus tyránnus, qui major domus sub Theodorico sæpjuis Gálliam perturbáverat, sanctum antistitem véluti justitiæ publicæque libertátis defensórem episcopátu expulit; qui Stabulénse monastérium petens ibi támdiu fuit, quoad Ebroíno crudéliter interfécto

Conrádi, ut in Breviario de Communi Conf. Pont. 1 loco.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi secúndum Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Unde supra

HOC autem in loco, ne rursus curiósus perscruténtur, et adhuc, ut, quod rárius est, pluris osténdat. Expénde autem qualem hæc verba ignorántiam significáre possunt, siquidem a se constitátum super familiam suam ignoráret. Pretérea beatificat quidem eum, (Beátus enim, inquit, servus ille); quis vero sit, siléntio trádidit: quis enim est, aut quómodo constituet Dóminus super familiam suam, quem invéniet sic faciéntem? Hæc non de pecúniis solúmmodo,

verum étiam de verbis, de virtúte, de omni dispensatióne síngulo hómini concéssa, dicta sunt.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

HÆC parabola vel ad geréntes gubernantésque rempúblicam accommodári potest. Docet enim unumquémque ad commúnem utilitátem ómnia conférre, quæ sua sunt, sive sapiéntiam, sive principátum, sive quidquid aljud, non ad detriméntum conservórum, nec ad perditionem suam. Quaprópter utrúmque ab eo flágitat, prudéntiam scilicet atque fidem. Delicta enim ab améntia originem habent.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua

IN illo témpore: Stabat Joannes, et ex discípulis ejus duo. Et

Lectio ix Cap. 1, 35-51

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Pro Vigilia S. Andree Ap.: Et. Glória Patri. Et. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.**

R. Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.**

DEINDE líquido, ádeo ut

Lectio viii

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Pro Vigilia S. Andree Ap.: Et. Glória Patri. Et. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.**

R. Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.**

FRANCISCUS singulari privilegio

Lectio ix

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Pro Vigilia S. Andree Ap.: Et. Glória Patri. Et. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.**

R. Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.**

QUOD superiori témpore

Lectio viii

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Pro Vigilia S. Andree Ap.: Et. Glória Patri. Et. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.**

R. Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **R.** Domnum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam deliciæ mihi dicta videntur: enim diligéntiam pecuniárum conservándarum habent furem expectántes, quam vos salutis exspectántes, quando revertátur a núptiis. **V.**

L

Lectio iv

UM primum bene morata, ac modesta Ecclesia beatum Conradum vidit, vidit faciem ad imaginem Dei vere formatam, vidit dilectionem fontis modo scaturientem, vidit gratiam labiis circumfusam, animi demissionis summum gradum, post quem amplius quidquam cogitari non potest. Vidit mansuetudinem atque clementiam, qualis in Davide fuit: qualis in Salomone, intelligentiam atque prudentiam: qualis in Moyse, bonitatem: qualis in Samuele, perfectionem: qualis in Iosepho, continentiam pudicitiamque: qualis in Daniele, sapientiam: quemadmodum magnus Elias zelo fidei præditum: sicut sublimis Joannes, integritate corporis ornatum: sicut Paulus, inexsuperabili præditum dilectione. Vidit tot bonorum circa unam animam concursum. Amore beato vulnerata est, casto bonoque sponsum suum amore atque benevolentia prosecuta dilexit.

R. Inveni David servum meum,

oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Lectio v

SED priusquam cupiditatem expleret, antequam desiderium recrearet atque sedaret, amoris vi fervens, tentationibus athletam ad certamina vocantibus, sola relicta est. Atque ille quidem in certaminibus pro pietate susceptis desudabat; hæc vero durabat in castitate matrimonium conservans. Non ablatus est a nobis sponsus; in medio nostrum stat, etiāsi nos non videamus; in adytis ac penetrabilibus sacerdos est, in interioribus veli, quo præcursor pro nobis ingressus est Christus, reliquit carnis tegumentum. Non amplius signo et umbræ cælestium servit, sed in ipsam rerum imaginem intuetur: non amplius per speculum, atque per transennam et ænigma, sed ipsa facie cum facie collata intercēdit apud Deum.

R. Pōsui adiutorium super

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt

IN I VESPERIS

Octavæ
Pro Commemoratione
In urbe Friburgensi:

Oratio Dōmine Jesu, ut supra.

redemptionis nostræ. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

tuum Franciscum. **R.** Signis

De Homilia sancti Gregorii Papæ

Homilia 35 in Evangelia

GNIA, quæ ad usum vitæ accēpimus, ad usum convertimus culpæ: sed cuncta, quæ ad usum pravitatis infleximus, ad usum nobis vertuntur ultionis. Tranquillitatem quippe humanæ pacis ad usum vētimus vanæ securitatis: peregrinationem terræ pro habitatione dilēximus patriæ: salutem corporum redēgimus in usum vitiōrum: ipsa serena blandimenta æris ad amorem nobis servīre coēgimus terrænæ delectationis. Jure igitur restat, ut simul nos omnia fēriant, quæ simul omnia vitiis nostris male subacta serviēbant: ut quot prius in mundo incolumes habuimus gaudia, tot de ipso postmodum cogāmur sentire tormenta.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, Sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres

Virgine et sancto Lamberto Episcopo et Martyre inter præcipuos civitatis Friburgensis Patronos adscripsērunt. Cujus translationis die décima séptima Septembris anni millésimi sexcentésimi quinquagésimi primi peractæ memoria deinceps ad nostra usque tempora quotānnis solēmniter celebrātur.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Glória Patri. Quoniam.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis prælia, et seditiones, nolite terreri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

et vobis salutatis indicitur officium; generaliter vero nobis inungitur sanctæ prædicationis gratiæ ministræmus, specialiter constituit, ut populo ejus verbum ad hoc in sua magna domo familias rerum omnium Dominus id est servus, quos pater ille et nobis et vobis. Nobis namque nobis, quedam vero generaliter vero specialiter solia præcipit pastoribus alimenta: quedam tenens ubique temperem, ut obedi, moderatiōnis suæ oportet humiliter ac delectabiliter solum studiosæ, verum debemus omnes non OMNIBUS sermo, quem

Sermo 1 de Dispensatoribus

Homilia sancti Fulgentii Episcopi venturus sit. Et reliqua.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia

Lectio vii Cap. 24, 42-47

Lectio sancti Evangelii secundum

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum

Lectio sancti Evangelii secundum

Lectio sancti Evangelii secundum

Lectio sancti Evangelii secundum

Lectio sancti Evangelii secundum

Lectio sancti Evangelii secundum

Glória Patri. Ipse.

pervenit ad cælestia regna. Ipse.

qui contempsit vitam mundi, et

omnium populorum. **V.** Iste est,

est: * Ipse intercedat pro peccatis

omnis terra doctrina ejus repleta

magnas virtutes operatus est, et

id est ante Deum

et nobis et vobis. Nobis namque

et nobis, quedam vero generaliter

vero specialiter solia præcipit

pastoribus alimenta: quedam

tenens ubique temperem, ut

obedi, moderatiōnis suæ

oportet humiliter ac delectabiliter

solum studiosæ, verum

debemus omnes non

OMNIBUS sermo, quem

quod ad altiora facilius penetratur

et requiescam? Intellegēbat enim,

pennas sicut columbæ, et volābo

alas dicens: Quis dabit mihi

animantis nisi columbæ optēvit

concupiscere, non alterius

puritate mentis volare

Enigme sanctus David cum

Lectio vi

unxi eum. Manus.

servum meum, oleo sancto meo

auxiliabitur ei. **V.** Inveni David

plebe mea: * Manus enim mea

in unum. Quia.

Lectio viii

QUIA autem cuncta hæc non de iniustitia ferrētis sunt, sed de merito mundi patētis, facta pravōrum hōminum præmittuntur, cum dicitur: Sed ante hæc omnia incipient vobis manus suas injicere. Ac si aperte dicat: Prius corda hōminum, et post elementa turbāntur: ut cum rerum ordo confunditur, ex qua jam retributiōne veniat, demonstrētur. Nam quamvis finis mundi ex ipso suo ordine pēdeat, perversiōres tamen quosque invēniens, quia digne rūinis illius opprimāntur, onnotēscit.

R. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * Mercēdem labōris ego reddam vobis. **Ψ.** Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. **Mercēdem.** **Gloria Patri. Mercēdem.**

In Feriis Quatuor Temporum IX
Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus
Com. in Laudibus; alias

Lectio ix

SED auditis tot terrōribus, turbāri poterant infirmōrum

corda; atque ideo consolatio adjūgitur, cum prōtinus subinfertur: Pōnite ergo in cōrdibus vestris, non præmeditari quemāmodum respondeātis. Ac si aperte membrīs suis infirmāntibus dicat: Nolite terreri, nolite pertimescere: vos ad certāmen accēditis, sed ego prælior: vos verba ēditis, sed ego sum qui loquor.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Ψ. Exsultābunt Sancti in glōria. **R.** Lætabūntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli cāpitis * omnes numerāti sunt: nolite timere: multis passēribus meliōres estis vos.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dōmine, beatōrum Mārtirum tuōrum Lamberti et Alexandri solemnitatibus gloriāri: ut eōrum semper et patrociniis sublevēmur, et fidem cōgrua devotiōne sectēmur. Per Dōminum.

Et fit Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Euge serve bone * et

obediētia mandatōrium.

R. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum: stolam glōriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronāvit eum. **Ψ.** Induit eum Dōminus lorīcam fidei, et ornāvit eum. **Et.**

Lectio viii

SERVŌRUM igitur, quos pōpulo suo præpōsuit Dōminus, specialiōter volens officiū demonstrāre ait, quod ex Evangēlio modo audivimus: Quis putas est fidēlis dispensator et prudens, quem constituit Dōminus super familiam suam, ut det illis in tēpore tritici mensuram? Beātus ille servus, quem cum vēnerit Dōminus, invēnerit ita faciēntem. Quis est iste Dōminus, fratres? Christus sine dūbio, qui suis discipulis ait: Vos vocātis me Magister et Dōmine, et bene dicitur: sum etenim.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardēntes in mānibus vestris: * Et vos similes hominibus expectāntibus dōminum suum, quando revertātur a nūptiis. **Ψ.** Vigilate ergo, quia nescitis qua

hora Dōminus vester ventūrus sit. **Et. Glōria Patri. Et.**

Lectio ix

QUAE est etiā hujus Dōmini familia? Nimirum illa est, quam ipse Dōminus de manu inimici redēmit et suo dominio mancipāvit. Hæc familia est sancta Catholica Ecclesia, quæ per orbem terræ copiosa fertilitate diffūditur, et redēptam se pretiōso sui Dōmini sanguine gloriātur. Filius enim hōminis, sicut ipse ait, non venit ministrāri, sed ministrāre, et dare animam suam redēptionem pro multis. Ipse est etiā pastor bonus, qui animam suam pōsuit pro ovibus suis. Grex ergo boni pastōris ipsa est familia Redēptōris.

Te Deum laudamus.

Die 28 Novembris
De III die infra Octavam S.
Conradi Episcopi et
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Gregōrii Nyssēni
In funere magni Meletii, circa
medium

R. Pōsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de alacritatem innocentia comitetur. prae omnibus volitare, quod ideo velocius colubam pene unde puto etiam in ipsiis avibus membrorum, quam delictorum: autem volatū dico non tam mole velocitas mole gravatur. Gravari nec sinceritas intemperantia leve atque subtile est, cuius sepeliendis in terra membrorum deponitur. Non illa utique, quæ celebramus. Quid est hodie

nam ideo hæc dies pro celebritate abjecta sarcina oneris exponimus: quidquid saluti est grave, quasi peccare desinimus: et totum abijcimus, cessamus delinquere, depositio, in qua concupiscere corpus exponit. Ipsa plane est liber iturus ad cælum, terrenum vinculis carnalibus absolutus, procuratur; seu illa, qua homo reliquiis clericorum manibus sepeliendis in terra membrorum deponitur. Non illa utique, quæ celebramus. Quid est hodie

Lectio iv

Sermo sancti Ambrosii Episcopi
opp. S. Ambrosii (in Append.).
Serm. de Deposit. S. Eusebii. Int.

In II Nocturno

Confessoris Semiduplex

De II die infra Octavam S.

Die 27 Novembris

Ψ. Justum deduxit.

coronavit eum.

Induit eum, et ad portas paradisi et ornavit eum: stolam glōriæ

DEUS, qui beatum Thomam Pontificem insignis in induit eum.

Oratio

Ψ. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum. **R.** Stolam glōriæ induit eum. **Ant.** Dispēsit dedit paupēribus: iustitia ejus manet in sæculum. **Ep. et Conf.**

Et fit Com. S. Thomæ de Villanova
Dōminum.)
cum ipso mereātur in cælis. (Per ipsius exemplo animas nostras occubuit: præsta quæsumus; ut beātus Landelinus martyr

Oratio

DEUS, pro cuius nomine beātus Landelinus martyr occubuit: præsta quæsumus; ut ipsius exemplo animas nostras in patientia possidentes, coronari

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiōrum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Ψ. Glōria et honore coronasti eum, Dōmine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum

Ant. Gaudet in cælis animæ Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine. **Ψ.** Exsultābunt Sancti.

IN II VESPERIS

R. Lætabūntur in cubilibus suis. **Ψ.** Exsultābunt Sancti in glōria. vos.

numerati sunt: nolite timere: multis passēribus meliōres estis vestri capilli cāpitis omnes

AD LAUDES

sectēmur. Per Dōminum. et fidem cōgrua devotiōne semper et patrociniis sublevēmur, solemnitatibus gloriāri: ut eōrum tuorum Lamberti et Alexandri

DA nobis, quæsumus Dōmine, beatōrum Mārtirum tuorum Lamberti et Alexandri solemnitatibus gloriāri: ut eōrum tuorum Lamberti et Alexandri

Oratio

Ψ. Lætāmini in Dōmino, et suas in sanguine Agni. præmia regni, et pervenerunt ad vitam mundi, et pervenerunt ad exultatē iusti. **R.** Et gloriāmini omnes recti corde.

de lapide pretioso. Et.

Lectio vi

PRETIOSA in conspectu Domini mors martyris ubi primum populus circumiacentibus innouit, pii fideles ejus corpus reuerenter terrae mandarunt. Sepulchrum vero ejus tanta coepit frequentari deuotione, ut Widegernus Argentinensis episcopus initio saeculi octavi ibidem ecclesiam fundauit et cellam monachorum instituit, quae postea ab Ettone ejus successore cum reliquiis beati Landelini ex antiquo loco in propinquum translata, multum aucta, latis dotata praediis et ex ipsius nomine monasterium Ettonianum dicta est. In loco autem, ubi sanctus occubuisse asseueratur, limpidissimi manant fontes, curandis morbis publico testimonio maxime salutaes.

R. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potauit illum.

Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii

Cap. 16, 24-27

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Sermo 96 de Script.

PRIMA hominis perditio fuit amor sui: si enim se non amaret et Deum sibi praepoheret, Deo esse semper subditus vellet; non autem conuerteretur ad negligendam voluntatem illius et ad faciendam voluntatem suam. Hoc est enim amare se, velle facere voluntatem suam. Praepone his voluntatem Dei: discas amare te, non amando te. Quid est: neget se? non praesumat de se, sentiat se hominem et respiciat dictum propheticum: Maledictus omnis, qui spem suam ponit in homine.

sanguinis Christi omnem penitus vitaturus, deglutire non sit veritus; quae postea omnibus videntibus discumbenti ex ore, non sine admiratione spectantium denovo exiuit. Sanctum Gebhardum adhuc puerum sibi post Gaminolphum in episcopatu successurum praedixit, quam praedictionem postea eventus comprobauit. Cumque Constantiensi ecclesiae quadraginta duobus annis sanctissime praefuisset, virtutum et miraculorum laude conspicuus obdormiuit in Domino Ottone secundo imperante, sexto Kalendas Decembris anno nongentesimo septuagesimo quinto. Sepultus est in ecclesia sancti Mauricii, et a Calixto Papa secundo quinto Kalendas Aprilis Sanctorum numero adscriptus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Vigilae, de eodem Communi 2 loco.

AD LAUDES

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

Oratio

SANCTI Pontificis et Confessoris tui Conradi sollemniter celebrantes, te, Domine, suppliciter obsecramus: ut ipsum apud tuam clementiam sentiamus habere patronum, quem nobis tua gratia providisti salutis aeternae ministrum. Per Dominum.

Et fit Com. S. Silvestri Abb. ad Laudes tantum.

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

V. Amavit eum Dominus, et ornauit eum. **R.** Stulam gloriae induit eum.

SANCTI Pontificis et Confessoris tui Conradi sollemniter celebrantes, te, Domine, suppliciter obsecramus: ut ipsum apud tuam clementiam sentiamus habere patronum, quem nobis tua gratia providisti salutis aeternae ministrum. Per Dominum.

Oratio

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

S. Conradi Episcopi Constant., Patroni primarii

DIE 26 NOVEMBRIS

Ant. O quam gloriosum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amici stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit. **V.** Laetamini, et Oratione Omnipotens, ut supra.

V. Exultabant Sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis. **Ad Magnif. Ant.** Gaudent in caelis * animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et

IN II VESPERIS

laetantur. Per Dominum. **S.** Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebrare venerari: quia pro ejus amore sanguinem exultant sine fine.

DEUS, qui beatum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiae virtute decorasti: quosumus; ut, ejus intercessionem, in omnes, qui te deprecantur, diuitias misericordiae tuae benignus effundas. (Per Dominum.) **Et post Commemorationem Feriae in Quatuor Temporibus (praemissa in urbe Friburgensi Commemoratione Octavae, ut supra) fit Com. Ss.**

Oratio

DEUS, pro cuius nomine beatus Landelinus martyr occubuit: praesta quosumus; ut ipsius exemplo animas nostras in patientia possidentes, coronari cum ipso mereamur in caelis. (Per Dominum.) **Et fit Com. S. Thomae de Villanova: Ant.** Eleemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorum. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

DEUS, qui beatum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiae virtute decorasti: quosumus; ut, ejus intercessionem, in omnes, qui te deprecantur, diuitias misericordiae tuae benignus effundas. (Per Dominum.) **Et post Commemorationem Feriae in Quatuor Temporibus (praemissa in urbe Friburgensi Commemoratione Octavae, ut supra) fit Com. Ss.**

AD LAUDES

Te Deum laudamus. supra sexaginta. idus septembris, annos natus octo Obdormiuit in Domino, sexto ne lectulo quidem sibi relicto. reditus in egenos dispersit, explavit et amplos ecclesiae vigiliantissimi pastores vices ecclesiae ex obedientia vocatus, cum, ad regendam Valentiam vero ejus misericordia eluxit, educere satagit. Praecipue excelluit, quos e vitiorum ceno erga pauperes et peccatores ornatus, caritate praestitum Augustini institutum amplexus esset, virtutibus omnibus instinctu, Eremitarum sancti theologiae cursu confecto, diuino virginitus alendis dicavit. Cum, adolescentens, post patris obitum vestibus non semel seipsum exuit; ut nudos operiret, propriis dedit exempla. Puer enim,

illos studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iisdem servi quoque ipsíus oblectántur: quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam milites offendúntur. Quocirca in psalmis et hymnis et cánticis spirituálibus, in compunctione quoque, et egenórum miseratióne, quibus et Deus potíssimum cólitur, nos qui fidéles sumus, cólere Sanctos opórtet. Státuas eis, et imágenes quæ videántur, erigámus: immo virtútes eórum imitádo hoc consequámur, ut vivæ ipsórum státuæ imaginésque evadámus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respectus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiône acquiescent illi. **Quóniam. Glória Patri. Quóniam.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium: Descéndens Jesus, de Comuni plurimorum Martyrum 2 loco.

LECTIO VIII
VID est: Parátum cor meum; nisi, Parátá voluntas mea? Parátam ergo habent mártýres in mártýrio, sed præparátur voluntas a Dómino.

LECTIO VII
IN illo témpore: Dixit Jesus sancti Dei persisterunt in amore Dómini, et leges patrénas, Propter testaméntum illi: Parátum cor meum.

LECTIO VI
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

LECTIO V
In II Nocturno Lectiones: Sermo sancti Joannis Chrysóstomi: Nemo cum tondeatur, non sentis; et perit anima, per quam sensus? Sane multa dura eos passuros esse prædixit, ut prædicéndo faceret paratiores, dicérentque illi: Parátum cor meum.

LECTIO IV
Episcopi
Homilia sancti Augustini
Sermo 14 Lib. 50 Homil.

LECTIO III
Christus noster Jesus Christus festibus idest mártýribus suis, pro

AD LAUDES

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli cápitis * omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

AUGE in nobis, Dómine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operáris: et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eorum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoatio Octavæ Omnium Sanctorum

Ant. Te gloriósus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudábilis número, te Mártýrum candidatus laudat exércitus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium

Mauritii et Socior. Mm.:

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio

ANNUE, quæsumus, omnipotens Deus: ut sanctorum Mártýrum tuorum Mauritii et Sociorum ejus nos lætificet festiva solémnitas; ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum nataliciis gloriémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Qui vult venire post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut et Oratio Deus, pro cujus, ut supra.

Et fit Com. sequentis:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lini Mártýris tui atque Pontificis ánnua solémnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Thomæ de Villanova:

Ant. Dispérsit dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

V. Justum dedúxit et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

Postea (præmissa in urbe Friburgensi Com. Octavæ, ut supra) Com. S. Theclæ Virg. et Mart.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prósperere procéde, et regna.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beátæ Theclæ Virginis et Mártýris

ECCLESIAM tuam, Dómine, sancti Caroli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custódi: ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriosum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat accessum in gloriam. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoatio Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriosum est profluit. Nec vero quisquam his fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex dura et aspera

LECTIO IV
Liber 4, cap. 15
Ex Tractátu sancti Joannis Damasceni de fide orthodoxa

LECTIO III
In II Nocturno
Occurrunt cum suis Responsoriis de Tempore.

LECTIO II
In I Nocturno Lectiones de Scriptura largiáris. Per Dóminum.

LECTIO I
Sanctorum tuorum mérita sub una tribuisti celebritate venerári: quæsumus, ut desideratam nobis tuæ propitiatiónis abundantiam, multiplicáris intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Oratio
Dignatus es: præstet, quæsumus; operis instituticem, ejus páriter ut, quam pie venerámur tanti securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne peccas, cujus capillus non peribit? Si sic custodiúntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non perit capillus, qui cum tondeatur, non sentis; et perit anima, per quam sensus? Sane multa dura eos passuros esse prædixit, ut prædicéndo faceret paratiores, dicérentque illi: Parátum cor meum.

Oratio
AUGUSTE in nobis, Dómine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operáris: et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eorum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoatio præcedentis:
Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolas glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio
AUGUSTE in nobis, Dómine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operáris: et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eorum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

tuæ natalicia cōlimus; et ānnua solemnitate lætēmur, et tantæ fidei proficiāmus exēmplo. Per Dōminum.

Die 24 Septembris

In urbe Friburgensi:

In Octava Ss. Lamberti

Episcopi et Alexandri

Martyrum Duplex majus

Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III assignantur propriæ.

Ÿ. Lætāmini in Dōmino, et exsultāte justi. R. Et gloriāmini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istōrum est enim * regnum cælōrum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dōmine, beatōrum Mārtýrum

tuōrum Lamberti et Alexāndri solemnitatibus gloriāri: ut eōrum semper et patrociniis sublevēmur, et fidem cōgrua devotiōne sectēmur. Per Dōminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Qui vult venīre post me, ābneget semetīpsū, et tollat crucem suam, et sequātur me.

Ÿ. Justus ut palma florēbit. R. Sicut cedrus Libani multiplicābitur.

Oratio Deus, qui nos, ut supra.

Deinde Commemoratio B. Mariæ Virg. de Mercede (duplex majus):

Ant. Sancta Mariā, succūre mīseris, juva pusillānimes, réfove flébiles, ora pro pōpulo, intēveni pro clero, intercēde pro devōto femīneo sexu: sēntiant omnes tuum juvāmen, quicūmque cēlebrant tuam sanctam festivitātem.

Ÿ. Dignāre me laudāre te, Virgo sacrātā. R. Da mihi virtutē contra hostes tuos.

Oratio

DEUS, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem, ad liberāndos Christi fidēles a

Agni. laverunt stolas suas in sanguine pervenerunt ad præmia regni, et contempserunt vitam mundi, qui enim * regnum cælōrum, qui Ad Magnif. Ant. Istōrum est omnes recti corde.

Ÿ. Lætāmini in Dōmino et Martyrum, præter sequentia.

Capitula, Hymni et reliqua, quæ de Psalterio Ferie non sunt sumenda, dicuntur de Comuni plurimorum

quæ in Ecclesiis Diocesis asservantur Duplex majus Sacrarum Reliquiarum

Die 5 Novembris

Omnipotens, ut supra.

Ÿ. Exsultābunt sancti, et Oratio quocūmque ierit.

Ant. O quam gloriōsum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amici stolis albis sequuntur Agnum

Sanctorum: Deinde Com. Octavæ Omnium

Deus, qui, ut supra.

Ÿ. Justum deduxit, et Oratio

coronāvit eum. induit eum, et ad portas paradisi

Ant. Amāvit eum Dōminus, Com. præcedentis:

Vesperæ a Capitulo de sequenti, largiāris. Per Dōminum.

Ÿ. Lætāmini in Dōmino, ut desideratā venerat: una tribuisti celebratā nobis

Sanctorum tuōrum mērita sub Deus, qui nos omnium sempiternæ

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

rupe, atque ex āsini maxilla, ad sedāndam Samsōnis sitim, Deo ita volēnte, prosiliit, cur incredibile videātur ex Mārtýrum reliquiis unguētum suāve scaturīre? Minime certe iis, quibus Dei potētia et honor, quo Sanctos suos āfficit, perspēcta sunt et explorāta.

R. Sancti tui, Dōmine, mirābile consecūti sunt iter, serviētes præceptis tuis, ut invenirēntur illæsi in aquis vālidis: * Terra apparuit ārida: et in Mari Rubro via sine impedimēto. Ÿ. Quōniam percūssit petram, et fluxerunt aquæ, et torrēntes inundāverunt Terra.

Lectio v

IN lege quidem, quisquis mōrtuum tetigerat, immūndus censebātur. Hi verum in mōrtuorum nūmero minime sunt habēndi. Ex quo enim ille qui ipsa Vita est, et vitæ Auctor, inter mōrtuos deputātus est: eos qui cum spe resurrectionis fidēque in ipsum obdormiērunt, nequāquam mōrtuos appellāmus. Qui enim mōrtuum corpus mirācula ēdere queat? Quānam igitur

rationē, horum ōpera dæmōnes expellūntur, morbi profligāntur, ægrōti sanāntur, cæci visum recipiunt, leprōsi mundāntur, tentatiōnes discutiūntur ac mærorēs, omne dēnique datum ōptimum, iis qui fide non dūbia pōstulant, per eos descēdit a Patre lūminum? Quid labōris non suscipias, ut patrōnum nanciscāris, qui te mortālī regi ōfferat, et pro te ad eum verba faciāt? An non igitur ii honorāndi, qui totius gēneris humāni patrōni sunt, Deoque pro nobis sūpplices preces ādhibent?

R. Vērbera carnificum non timuērunt sancti Dei, moriēntes pro Christi nōmine: * Ut herēdes fierent in domo Dōmini. Ÿ. Tradidērunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vi

HONORANDI certe: et quidem ita ut in eōrum nōmine templa Deo exstruāmus, dona offerāmus, memōrias eōrum colāmus, atque in iis spirituāliter oblectēmur: ea ūtique lætitia, quæ illis arrideat a quibus invitāmur, ne, dum demerēri

sibi ac unigēnto suo Filio fore noctu appārens, acceptissimum Pēnafort et Jacobo Aragoniæ regi

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

AD LAUDES

Te Deum laudāmus.

festivitatem celebrāri indulsit. Sedes apostolica hanc peculīarem Virgini Matri referātur gratiæ, et institutionis, debite Deo et curāvit. Ut autem tanti benefici

institūtum confirmāndum illud tam præcellentis caritātis concessit, et a Gregōrio nono

Christiānorum liberatiōne opus sua regiā in pēcore deferre

esset. Quibus rex ipse arma captivorum, sodalibus quarto

Marīæ de Mercede redemptionis sunt, sub invocatiōne sanctæ

ordinem instituere aggressi honorem ejusdem Virginis Matri

Quare, collatis inter se consiliis e Turcārum tyrānide liberādi

institueretur ordo religiosorum, dixit, si suum in honorem

quo tempore innumeri fideles sub immuni servitute, cum periculo christianæ fidei

abjurandæ, amittendæ salutis æternæ, infelicitate detinebantur,

beatā Virgo Maria, sancto Petro Nolasco, beato Raymundo de

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glōria. R. Lætābuntur in cubilibus suis.

Pro B. Maria V. de Mercede:

Lectio ix

Mercedem. Gloria Patri.

Mercedem. Gloria Patri.

Ÿ. Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum.

Mercedem labōris ego reddam vobis. Ÿ. Venite, benedicti

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

Ÿ. Sancti mei, qui in carne pōsiti, certāmen habuistis: * nobis donatur.

nam et simul cum eo donántur
 ómnia, et ubi apprehénderis
 eum, erit unus ipse ómnia in
 ómnibus, qui pro ipso ómnia
 reliquerunt. Omnia sane díxerim
 nec tantum possessionés, sed
 étiam cupiditátés, et eas máxime.

R. Sint lumbi vestri præcincti,
et lucernæ ardentes in manibus
vestris: *** Et vos similes hominibus**
expectantibus dominum suum,
quando revertatur a nuptiis. V.
Vigilate ergo, quia nescitis qua
hora Dominus vester venturus sit.
Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix

PLUS enim concupiscētia mundi quam substantia nocet. Et hæc fugiendārum causa divitiārum præcipua est, quod aut vix aut numquam sine amorē valeant possideri. Limosa siquidem et glutinosa nimis non modo extērior, verum etiā intērior substantia nostra vidētur, et facile cor humanum omnibus, quæ frequētat, adhæret. Age ergo qui relinquare universa dispōnis, te quoque inter relinquēda numerāre memēto. Immo vero maxime et

principáliter ábnega temetípsum,
si delíberas sequi eum, qui
exinanívit propter te semetípsum.
Pone gravíssimam sárcinam,
pone asináriam molam, terrénam
molem; pone illa quinque non
hóminum plane juga, sed boum,
quæ tibi insipiénter emisti.
Alióqui sequi sponsum et veníre
ad núptias spirituáles, quinária
hac pressus et oppréssus córporis
sensualitáte, non póteris; sed et si
novíssime véneris et pulsáveris,
mínime profécto aperiétur tibi,
sed respondébitur de intus,
quod non sit de bobus et ásinis
ceterisque juméntis insipiéntibus
cura Deo.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Ψ. Justum deduxit Dóminus per
 vias rectas. ℞. Et osténdit illi
 regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEUS, qui in corde sancti
Pirmíni Confessóris tui

nolite timere : multis passeribus
meliore estis vos.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine,
beatórum Mártýrum
tuórum Lambérti et Alexándri
solemnitatibus gloriári: ut eórum
semper et patrocíniis sublevémur,
et fidem cógrua devotióne
sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. B. Mariæ Virg. de
Mercede:

Ant. Beáta es, María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Ÿ. Diffusa est grátia in lábiis
 tuis. **Ŕ.** Propterea benedíxit te
 Deus in ætérnum.

Oratio

DEUS, qui per gloriosissimam
Fili tui Matrem, ad
liberandos Christi fideles a
potestate paganorum nova
Ecclesiam tuam prole amplificare
dignatus es: præsta, quæsumus;
ut, quam pie venerâmur tanti
operis institutricem, ejus pariter
meritis et intercessiõne, a
peccatis omnibus et captivitate
dæmonis liberemur. Per eundem
DOMINUM.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Gaudent in
cælis * ánimæ Sanctórum, qui
Christi vestígia sunt secúti: et
quia pro ejus amóre sánguinem
suum fuderunt, ideo cum Christo
exsúltant sine fine.

¶. Exsultábunt Sancti.

Et fit Com. B. Mariæ Virg. de
Mercede:

Ant. Beátam me dicent omnes
generatiónes, quia ancíllam
húmilem respéxit Deus.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo
sacrata. **Ř.** Da mihi virtútem
contra hostes tuos.

Oratio Deus, qui per, ut supra.

Die 28 Septembris
S. Liobæ Virginis
Duplex

V̇. Spécie tua et pulchritúdine
Ṙ. Inténde, prospere
 procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris
noster: ut, sicut de beátæ

exhibuit. Erat aspectu angelica,
sermōne iūcunda, ingenio
clara, consilio provida, spe
patientissima, caritate profusa.
Et cum lætam semper faciem
præferret, nunquam hilaritate
nimia resoluta est in risum.
Cibos autem et potum, cum aliis
summa humanitatē exhiberet, ipsa
parcissime sumpsit. Lectiōni
sacre tantā diligentiā incubuit,
ut nisi oratiōi vacaret, aut
alimento vel somno corpūsculum
reficeret, nunquam divina
pagina de manibus ejus
abscederet. Pluribus miraculis
Dōminus ancillæ suæ sanctitatem
voluit esse testatam; nam
monialis virginis dirti criminis
accusatæ innocentiam sancta
Libra prodigiōse manifestari
A Deo impetrat, existētem
incendium, sedat tempestatem
invocatiōne sanctissimæ
Dei Genitricis, cœnobii sui
monacham hæmorrhoidali
morbo laborantem et morti jam
proximam sanat.

R. Dilexisti iustitiam, et
odisti iniquitatem: * Propterea

virginem, fama sanctitatis, doctrinæ et virtutum per longinqua terrarum spatia celebratam; quam cum advenisset, vir Dei summa cum veneratione suscepit, ac spiritalem virginum matrem esse decrevit; quapropter illam monasterii in loco, qui vocatur Episcopium ad Tüberam, a se erecti Abbatissam constituit, ubi non parvus amillarum Dei numerus collectus est, quæ ad exemplar beatæ magistræ cælestis disciplinæ studiis instituébantur.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter de xera tua. Spécie tua et pulchritudine tua intendé, prospere procédé, et regna. Et.

Lectio v

Erat Lioba magnarum virtutum femina, quæ omni fervore conténdit, ut semetipsam Deo irreprehensibilem exhiberét et cunctis sibi obtemperantibus in verbo et conversatione forma salutis existeret. Omnibus sine personarum acceptiône

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Igne divinæ caritatis Dei consumptus, gloriæ Dei evangelicæ perfectionis studio elatus, nullam sibi dabat quietem. Transacto in abbata Murbacensi anno uno, in sui locum monasterio præfuit Romanum, et abbatas diocesis Argentinensis multasque alias longe lateque reformas, nullis mediis usus nisi jejuniis, castigationibus, oratione, lacrimis et caritative misericordiae suavi unctione Helvetia nova cœnobîa erexit, inter quæ eminuit monasterium Hornbacense in diocesi Metensi, in quod senio et laboribus fractus demum secessit. Ibi innocens simul ac poenitens

evangelicæ exercitationem perduxit. Ideo favente semper nobili viro, qui eum vocaverat, insigne in insula Augia prope Constantiniam in finibus Sueviæ cœnobium cōdidit, quod deinde Dives-Augia fuit vocatum.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Mannus enim mea auxiliabitur ei. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v

A Theobaldo Sueviæ duce propter amicitiam Caroli Martelli Francorum Principis, qua gaudebat, cœnobio suo pulsus, sibi in gubernio monasterii sanctum et sapientem Heddonem, qui postea ad pontificiam sedem Argentinensem fuit evectus, suffecit et in Alsatiam profectus est. Ibi ab Eberhardo, Adalberti Alsatiæ ducis filio, ad quem usque Pirmini fama pervenerat, vocatus ipso suadente in dominiis ejus aliud illustre Murbacensē cœnobium fundavit, quod postea Eberhardus liberis orbatus propriis suis bonis

Liobæ Virginis tuæ festivitâte gaudemus, ita piæ devotiõnis erudiâmur affectu. Per Dõminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ânimæ Sanctõrum, qui Christi vestigia sunt secûti: et quia pro ejus amõre sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Ÿ. Exsultabunt Sancti in glõria.
R. Lætabûntur in cubilibus suis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus omnîpotens Deus: ut, qui sanctõrum Mârtyrum tuõrum Cosmæ et Damiâni natalitia cõlimus, a cunctis malis imminéntibus, eõrum intercessiõnibus liberémur.

Deinde Com. S. Wenceslai Ducis, Mart. (semiduplex):

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certâvit usque ad mortem, et a verbis impiõrum non tímuit: fundâtus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glõria et honõre coronâsti eum, Dõmine. **R.** Et constituisti eum super ôpera mânuum

tuârum.

Oratio

DEUS, qui beatum Wenceslâum per martyrii palmam a terréno principâtû ad cæléstem glóriam transtulisti: ejus précibus nos ab omni adversitatē custodi; et ejûdem tribue gaudere consõrtio. Per Dõminum.

In II Nocturno

Lectio iv

LIObA, sancti Bonifâtii Episcopi et Mârtyris Germanõrum Apõstoli consanguinea, in Anglia paréntibus ætate jam provéctis nata, Tettæ insígnis sanctimóniæ vírgini educânda ac divínis stúdiis imbuenda tráditur. Eo témpore, quo cæléstis vitæ stúdiis Lioba in monastério Winburnénsi in Anglia flóruit, sanctus Bonifâtius, in Germánia fidem Christi felicissimo cum evéntu prædicans, legátos cum epístolis diréxit in pátriam ad Tettam Abbâtissam déprecans, ut ad auxiliûm legatiõnis a Sede apostólica sibi injûnctæ, transmitteret hanc Liobam

nõscinus. Pro certo vero scimus sanctum virum a Deo suscitatum fuisse ad instaurandam in plurimis monasteriis collapsam disciplinam, novâque cœnobita tendæ evangelicæ perfectiõnis grátia instituenda. Episcopali unctiõne Patriarchæ et Prophætæ, sancti legi Doctores, Apostoli, omnes Christi Mârtyres, sancti Confessores, Virgines Dõmini, intercedite pro nobis. **Ÿ.** Lætâmini in Dõmino et exsultate, justi. **R.** Et gloriâmini, omnes recti corde.

Oratio

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui nos omnium Sanctõrum tuõrum mérita sub diacæsis fidem et sanctitatem verbo suo promovendi licentiam impetratus. A quibus benignissime excep tus, Helvétiam profectus est, ibique Francõia et Palatinatû verbum Dei cum máximo successu nuntiavit, multosque non solum ad fidem et sanctitatem, sed ad arctam quidem perfectiõnis

ardore ab omni labe peccati mundémur. Per Dõminum.

Et fit Com. Octavæ Omnium Sanctõrum:

Ant. Angeli, Archàngeli, Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes cælõrum, Cherubim atque Seraphim, Patriarchæ et Prophætæ, sancti legi Doctores, Apostoli, omnes Christi Mârtyres, sancti Confessores, Virgines Dõmini, intercedite pro nobis. **Ÿ.** Lætâmini in Dõmino et exsultate, justi. **R.** Et gloriâmini, omnes recti corde.

Oratio

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui nos omnium Sanctõrum tuõrum mérita sub diacæsis fidem et sanctitatem verbo suo promovendi licentiam impetratus. A quibus benignissime excep tus, Helvétiam profectus est, ibique Francõia et Palatinatû verbum Dei cum máximo successu nuntiavit, multosque non solum ad fidem et sanctitatem, sed ad arctam quidem perfectiõnis

Lectio iv

In II Nocturno

largiaris. Per Dõminum.

pie obdormívit in Dõmino, tértio Nonas Novémbris circa annum post Christum natum septingentésimum quinquagésimum quartum.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis omnium populõrum. **Ÿ.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glõria Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélîi secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secûti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Decl. de Evang. hujus verbis

ARBITROR verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalem Sponsum a finibus terræ clamat Ecclesiá: Propter verba labiõrum tuõrum ego custodívi vias duras.

Hæc nempe sunt verba, quæ contemptum mundi in univérso mundo et voluntáriam persuasere hominibus paupertatem. Hæc sunt, quæ mõnachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc inquam, sunt verba, quæ Ægýptum spoliánt et óptima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ânimas felici æmulatiõne sanctitátis et veritátis promissiõne fideli.

R. Amávit eum Dõminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dõminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

NAM et mundus transit et concupiscéntia ejus, et relinquere hæc magis expedit quam relinqui. Ecce inquit, reliquimus ómnia, et secûti sumus te; nimirum quia exsultávit ut gigas ad curréndam vjam, nec curréntem sequi póteras onerátus. Sed nec inútilis commutatio pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse;

nonnunquam et ipsi Episcopi verbum vitæ cum ea conferebat et instituta ecclesiastica sæpe tractabant. Tandem beatâ Lioba, cum plurimas ânimas sanctitatis suæ exemplis Dõmino iurata in omni ferme Germania signõrum glõria et doctrinæ fama coruscáret, accepto Cõporis et sanguinis Christi viático, in pace quievit quarto Kalendas Octõbris, anno salutis septingentésimo nono. Corpus vero illius honorífice ad Fuldensē cœnobium translátum, in Ecclesiâ sancti Episcopi et Mârtyris Bonifáci dignis cum laudibus tumulatum, ibidem miraculis claruit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, proximæ ejus; * Afferéntur tibi in lætitia et exsultatiõne. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritudine tua; intēde, prospere procéde, et regna. Afferéntur. Glõria Patri. Afferéntur.

In III Nocturno Lectiões de Homilia in Evangél. Simile erit, ut in Comuni Virg. I loco.

unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiae. **Ÿ.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, Propterea.

Lectio vi

BEATA autem virgo Lioba non solum hereditare cupiens sed cælum, ad finem christiánæ perfectiõnis ferventissime tendebat. Quare disseminabatur de ea semper et ubique fama laudabilis, et odore sanctitatis ac sapiéntiæ cunctõrum in se traxit amorem. Erat enim omnibus, qui eam nõverant, et ipsis quoque régbus honorabilis. Nam Pîpînus rex Francorõrum et filii ejus omni eam veneratiõne colerunt; ac præcipue Cârõlus, qui religiosam Dei virginem ad se frequenter invitâram magna cum reverentia suscepit et dignis muneribus honorávit. Sic et regína Hildegárdis puro eam venerabatur affectu voluitque, ut assidue secum manerét; sed Lioba ut veniént póculum palatium detestabatur tumultum. Et quia erat in Scripturis eruditissima atque in consilio prudentissima,

glóriam transtulisti: ejus précibus nos ab omni adversitate custódi; et ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis tantum:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est. et Oratio Exáudi

nos, ut supra.
FESTA OCTOBRIS

Die 15 Octobris
In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis:
S. Teresiæ Virginis Duplex
Ut in Breviario hac die.
Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis, ut infra.

EADEM DIE 15 OCTOBRIS
IN ECCLESIIS CONSECRATIS:
In Dedicatione propriæ Ecclesiæ

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Teresiæ Virg.:

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te

Deus in ætérnum.
Oratio
EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Teresiæ Virginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.
In II Vesperis Com. sequentis ut infra.

te consequámur. Per Dóminum.
Deinde in Ecclesiis consecratis Com. Octavæ, ut supra.
IN II VESPERIS
Ad Magnif. Ant. Hic vir despicíens mundum * et terrena, tríviumphans, divítias cælo condidit ore, manu.
Ÿ. Justum dedúxit, et Oratio Intercessio nos, ut supra.
Et fit, in Ecclesiis Cathedrali et non consecratis, Com. sequentis:
Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolum glóriæ ornávit eum. R. Stolum glóriæ ornávit eum.
Oratio
Deus, qui nos beáti Hilariónis Abbátis ánnua solemnitáte lætíficas: concède propítius; ut, cujus natalítia cólimus, etiam acciónes imitémur. (Per Dóminum.)
Deinde Com. S. Joannis Cantii:
Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

AD LAUDES
Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.
Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.
Oratio
INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Wendelini Abbátis comméndet: ut quod nóstis méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.
Et fit Com. S. Joannis Cantii:
Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolum glóriæ ornávit eum.
Oratio
Deus, qui nos beáti Hilariónis Abbátis ánnua solemnitáte lætíficas: concède propítius; ut, cujus natalítia cólimus, etiam acciónes imitémur. (Per Dóminum.)
Deinde Com. S. Joannis Cantii:
Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

in ecclésia, assiduus in jejúnio et oratióne; omnes voluptátum illécebras et terrenárum rerum cupiditates contemnebat. Cum autem Antonii nomen in Ægypto celeberrimum esset, ejus vidéndi studio in solitúdinem conténdit; apud quem duobus mensibus omnem ejus vitæ ratiónem didicit. Domum reversus, mórtuis paréntibus, facultates suas paupéribus dilargitus est; necdum quintum décimum annum egréssus, rediit in solitúdinem, ubi, exstructa exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amíctus est, umquam aut lavit aut mutávit, cum supervacáneum esse diceret, mundítias in cilício quærere. In sanctárum Litterárum lectióne et meditatióne multus erat. Paucas ficus et succum herbárum ad victum adhibebat; nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtútibus varias horribilesque tentatiónes diaboli superávit, et innumerábiles dæmones in

multis orbis terræ partibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui, octogesimum annum agens, multis ædificátis monastériis, et clarus miraculis, in morbum incidit; cujus vi cum extremo pene spíritu conflictarétur, dicebat: Egredere, quid times? egredere, ánima mea, quid dubitas? septuaginta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus.
Ad Laudes fit Com. S. Hilarionis:
Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.
Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.
INTERCESSIO nos, quæsumus, Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)
Deinde Com. Ss. Ursulæ et Soc.
Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti

In II Nocturno
Lectio iv
ALUS Abbas nobilibus apud Scotos natalibus ortus, in Hibérnia in monasterio Benchor adolescénthus vitam páuperum cum elegisset, humilitáti et obedientiæ perfectæque subjeccióni semper stúduit. Deinde vero cum non mortum tantum, sed et ingénií laude ac sanctárum Scripturárum sciéntia usque apprime florét, sacérdos Dei unctus, prædicándi Evangélii causa abbátem Columbánum secutus in Británniam indeque Galliam tráiecit, ubi Sigebérto regis voluntáte Luxovíensensem solitúdinem dum incoleret, ad Christi fidem complíres, multos etiam ad monásticæ vitæ instituta permóvit. Sed cum regis Theodorici concubinátum redarguere Columbánus abbas non desisteret, Brunichillis reginæ instinctu Luxovio pulsus, accépta a Theodebérto Austrasiarórum rege potestate, in Alamánia ad lacum

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis fit Com. S. Teresiæ Virg.
Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Oratio Exáudi nos, ut supra.
Et fit Com. S. Hedwigis.
Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.
Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. R. Inténde, prospere procéde, et regna.
Deus, qui beatam Hedwigem a sæculi pompa ad humílem tuæ crucis sequelam toto corde transire docuísti: concède; ut redarguere Columbánus abbas non desisteret, Brunichillis reginæ instinctu Luxovio pulsus, accépta a Theodebérto Austrasiarórum rege potestate, Qui nobis adversántia superare: Quí

Lectio viii

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino narrante compérimus: unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui prǎparátus est diabolo et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscepám per apostásiam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est; quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Joanne Cantio:

Lectio ix

JOÁNNES, in óppido Kenty Cracoviénsis diocésis, a

quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitate et innocentia, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. Sacérdos factus, stúdiu auxit christiánæ perfectiónis.

Illkusiensem paróchjam annis áliquot egrégie administrávit. Quidquid témporis a stúdio supérerat, partim salúti proximórum sacris præsertim conciónibus curándæ, partim oratióni dábat. Quater ad Apostolórum límina, pedes et viária onústus sarcína, venit, tum ut Sedem apostólicam honoráret, tum, ut sui (sic enim aiébat) purgatórii poenas expósita illic cotídie peccatórum vénia redimeret. Virginálem pudicitiam vigilantissime custodivit, et ante óbítum per annos trigínta circiter et quinque ab esu cárnium abstínuit. Pridie Nativitátis Christi volávit in cælum. A Cleménte Papa décimo tértio fastis Sanctórum adscriptus, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos cólitur.

Te Deum laudámus.

Turicínium primum, deinde vero apud Brigántium óppidum, reconciliáto sanctæ Auréliæ templo, consédit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

VERUM quóniam Gallus idololatriæ scelus ubique convellébat, fana ac simulácula dissipábat, gentílium ódia concitávit. Quibus étiam cedéndum ratus Columbánu, in Italiám ipse ad Agilúlfum Longobardórum regem profectus, Gallum fébribus deténtum una cum Magnoáldo et Theodóro mónachis in Alamánna reliquit. Gallus vero sexagésimum quintum circiter annum agens mox ut conváluit, erémum cum jam dictis discipulis ingræssus, triduáno eam jejúnio, oratióibus ac lácrimis consecrávit, et monastérium cóndidit. In

quo plures fratres monásticos disciplínis divinarúmque Scripturárum intelligéntia imbuit, gentes circumpósitas Jesu Christi fidem sectári dócuit. Corpus suum inédia, frigore, cilicio dénique et caténa castigávit, ita secréto ut de caténa ejus área cilicióve, quibus ad hujúsmodi exercítia utebátur, nec discipuli ejus, dum víveret, rescírent. Fridibúrgam Alamánniæ ducis filiam, Sigebérta regis sponsam, a sævíssimo dæmónio cum liberásset, ducis opulentíssima dona ómnia commínuit, et apud Arbónam in páuperes erogávit. Episcopátum Constantiensem, Abbatíam Luxoviensem suscipere recusávit. Columbánu in Italiá vitæ múnere sanctissime perfúntum, per visiónem in Alamánna præcognóvit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. **Et.**

HEDWIGIS, régis clara natálibus, sanctæ Elisabeth, filiae régis Hungariæ matertera, duodénis Henrico Polóniæ ducis nuptui trádda, prolem inde susceptam in Dei timóre erudit. Ut autem commódus Deo vacáret, ex parí voto et consensu unánu, ad separatióem thori vitum induxit. Quo defuncto, ipsa in monastério Trebniénsi Cisterciensem sumpsit habitum; in eoque, Officiis et Missarum solénnis assídua assistere in deliciis habuit. Sublimioribus florens virtútibus, arctíssima poeniténtia, consiliórum gravitate animique candóre, in exímium religiósæ pietátis evásit exemplum. Omnibus se ultro subicere atque

Lectio ix

Pro S. Hedwig:

Et. Glória Patri. Et. hora Dóminus vester ventúrus sit. Vigiláte ergo, quia nescitis qua quando revertátur a nuptiis. **V.** expectántibus dóminum suum, vestris: * Et vos símiles homínibus

et lucérnæ ardéntes in mánibus. **R.** Sint lumbi vestri præcincti, nesciens. pietátis immemor, misericórdiam eo magis urget, instigat et ónerat obediéndum sibi nóverit fatigari, licet: et quo amplius te ad regéscere, numquam sedere voluntas? Numquam sub ea contemplatióne inénta, divinis Officiis et Missarum solénnis assídua assistere in deliciis habuit. Sublimioribus florens virtútibus, arctíssima poeniténtia, consiliórum gravitate animique candóre, in exímium religiósæ pietátis evásit exemplum. Omnibus se ultro subicere atque

Lectio viii

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse.

HIS aliisque virtutum exercitiis ad mortem suque déditus, Abbatís munere monastério invitatus præfíctus, in quo non domésticis tantum, verum et extérnis insigni concessit, ubi latiórem nactus in aliórum consórtio et sub aliórum império humilitátis exercendæ campum, quæ seórtim meditatus erat abjectiónis exémpia, in societate aliórum usu exercitióque confirmávit. In superióribus Dei personam auctoritatémque reverentis, mandata imperántium ceu divínam voluntátem amplectebatur; æqualibus ad ómnia caritátis officia promptíssimus; nulli non demísse inserviens præterquam corpóri proprio, quod insigni abstinentia macerabat. **R.** Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

VERUM postremo perfectioris vitæ sub aliórum disciplina transigendæ amore inflammátus, osténdit illi regnum Dei. **Et.** Dóminus per vias rectas, et ætérnam. **V.** Justum deduxit illum: * Et dedit illi claritátem inimicis, et a seductóribus tutávit eum, * Et ad portas paradísi ornávit eum: stolam glóriæ induit eum. **R.** Honéstum fecit illum precandique stúdiu converteret. suppetebat ótium, ad Dei laudes cum omne, quod a labóre magna sanctitátis fama vacávit, inveniendæ et assíduas noctu inediámque et assíduas noctu exercitiis inter pervigilia, divíno sacræque religiósas nobili in servitútem ultimam oppidum teneat: ubi sese viro Wendelini (ut ab illo nuncupávit) pervénit, quam nunc sancti ad illam Trevirórum regiónem præferret, patris digressus solo abjecta vita natálum splendore humilitátem christiánam in ferunt) origine procreátus, cum

Lectio vi

DÉNIQUE cum pópulos multos ab idolórum cultúra avocásset, ipsóque die sancti Michaélis Archángeli apud Arbónam post Missárum solémnia Evángélium prædicásset, febre in jam dicto óppido íterum corréptus, circa annum Dómini sexcentésimum quadragésimum sextum, Theodóri Papæ primi quartum, ætátis suæ anno nonagésimo quinto, die vero décimo séptimo ante Kaléndas Novémbris inter discipulórum manus exspirávit. Sed cum illic nullo modo potuísset humári, indomitórum equórum ductu, ardéntibus continuo ad fêretrum céreis, in sacram erémum perlátus, in oratório suo Joánnis episcopi Constantiënsis, sui olim discipuli, fratrúmque mánibus sepúltus, miráculis cláruit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et

pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evángelii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Petri Damiáni

Sermo de S. Benedicto

QUID ait: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te? Solémne verbum, magna promissio, opus sanctum dignum benedictióne, relinquere ómnia et sequi Christum. Hæc sunt verba voluntáriæ persuasória paupertátis, quæ monastéria genuerunt, quæ claustra mónachis, anachorétis silvas coiósius repleverunt. Hæc enim sunt, de quibus psallit ecclésia: Propter verba labiórur tuórum ego custodívi vias duras, perceptúra réquiem pro labóre, pro paupertáte divítias, pro

ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in natali S. Benedicti

UO sunt órdenes electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquerunt ómnia et secúti sunt illum: álius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquerunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidianas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditóri sunt in iudicio: Veníte, benedicti Patris mei, possidete præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bibere.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ips**e.

In III Nocturno

Léctio sancti Evángelii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid

WENDALINUS (qui et Scotus et régla (ut

Lectio iv

In II Nocturno

Commemoratio Octave, ut supra. Postea in Ecclesiis consecratis te consequamur. Per Dóminum.

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessoris exémplo in sciéntia sanctórum proficiéntes, atque állis misericórdiam exhibéntes; loquétur iudiciu.

Oratio

R. Et lingua ejus sapientiám. **R.** Os iusti meditábitur

V. Os iusti meditábitur gáudium Dómini tui.

V. Amávit eum Dóminus, et multa te constituam, intra in

Ant. Euge, serve bone et fideis, quia in pauca fuisi fideis, supra

Conf. Deinde Com. S. Joannis Cantii

altissimæ contemplatiónis múnere illustrare dignátus es: da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facilius cælestia capiámus. (Per Dóminum.)

DEUS, qui beatum Petrum Confessorem tuum admirábilis poeniténtiæ et regnum Dei.

Oratio

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias

Et fit Com. præcedendis:

Dom. Dóminus. nóstis méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beati Wendelini

Oratio

R. Stulam glóriæ ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ

Dom. domum suam supra petram.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui edificávit

Duple. S. Wendelini Abbatís

Die 20 Octobris

In Ecclesiis consecratis fit Com.

Octave, ut supra.

qui, ut supra.

V. Diffusa est et Oratio Deus, comédit.

Ant. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad

Intercessio nos, ut supra.

V. Justum deduxit et Oratio

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias

Com. præcedentis et S. Hedwigis:

Vesperæ a Capitulo de sequenti,

In Ecclesiis consecratis fit Com.

vivis.

AD LAUDES

Te Deum laudámus.

Adscriptis.

quartus Sanctórum número eam

post obítum, claram, Clemens

Miraculórum glória, præcipue

in bello a Tartaris caesi, enituit.

Henrici, ducis Silésie, sui filii

tuis. R. Propterea benedixit te

V. Diffusa est grátia in labiis

opera ejus.

Ant. Date ei de fructu mánuum

Et fit Com. S. Hedwigis: